

Bezejmenná

Mezitím

Jak dotek stínů, jak šepot ve tmě, jak ticho na schodech.
Zvolna se vtíráš a za zády cítím tvý kroky a tvůj dech.
I říše stoletý v troskách padnou když vcházíš mezi nás.
V tvých dlaních růže vadnou, jako když dýchne mráz.

Jsi tajemná a vcházíš když usínám a potom koukáš,
koukáš do mejch snů, tak nestydatě koukáš.
Nemáš jméno a nemáš tvář,
jen tvůj dech ten cítím na svejch tvářích a ústech,
už se mě dotýkáš, už mě svlékáš z mejch pocitů a myšlenek donah
a,
až donaha.

Jsi touha co se vkrádá jen tak nesměle a potichu,
jsi všechno špatný ve mě, jsi už ve mě, moje touha po hříchu.

(:Jak dotek stínů, jak šepot ve tmě, jak ticho na schodech.
Zvolna se vtíráš a za zády cítím tvý kroky a tvůj dech.:)